

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

DOVROUDJANSKY GLASSE

ОРГАНЪ НА ВЪРХОВНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ КОМИТЕТЪ.

== Урежда редакционенъ Комитетъ ==

АБОНАМЕНТЪ:

ЗА БЪЛГАРИЯ { ГОДИШНО 20 ЛЕВА.
6 МЪСЕЦИ 12
ЗА СТРАНСТВО 1 година 40

Единъ брой 20 ст.

Телефонъ на редакцията № 368.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ се плаща по споразумение.
Адресъ: в. „ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“ — ПЛОЩАДЪ
„О О О О“ „ЧЕРНА ДЖАМИЯ“ № 5. „О О О О“
ИЗЛИЗА ВТОРНИКЪ И ПЕТЪКЪ
РЪКОПИСИ НЕ СЕ ВРЪЩАТЪ

Д-р. Георгиев.

Обединителната вълна.

Политиката на разцепление е била и си остава пакостна. Това важи еднакво за политическия или стопански живот на дадено общество, или на издънките му — разнитъ организации. Два главни мотива обикновено съзаватъ разцепленията: принципаленъ и личенъ. Първиятъ безспорно е важенъ: дадена партия, синдикатъ, дружество или организация има известно гледище по важенъ въпросъ. Някои отъ членовете, обаче, не споделятъ това гледище. Явяватъ се спорове, култивиратъ се и подхранватъ нови принципи, нова схващания, нови разбирания. Конфликтътъ е готовъ отъ невъзможността да има припирение въ гледищата. И разцеплението е свършено. Въ края на краищата, ще побди, ще се наложи онова гледище, което се опира на живота, на фактите, на правото. Защото животътъ е най-добриятъ учител, а правата кауза винаги ще възтъжествува, независимо отъ обстоятелството — забудва ли се тя отъ заинтересовани хора.

Вториятъ мотивъ е най-пакостниятъ. Той се поддържа и налага отъ лица, които, безъ да държатъ смѣтка за отговорността, която поематъ и която никога не ще избегне да регистрира хладниятъ умъ на историята, водими отъ лични пожелания и разчети, късатъ движението, разгорещаватъ страстите, поддържатъ утопичитъ и компрометиратъ идеалитъ, въ името на които ужъ ратуватъ и действуватъ.

Партизани на доялната, честна и самоотвержена борба, борбата на идеитъ и принципитъ, които цѣлятъ тържеството на последнитъ, ние не сме прѣставали да протестираме съ повншени акцентъ на оправданото негодуване противъ разцепнишката политика въ каквото и да било движение. Защото — нека се запомни до-

бръ — въ края на краищата, чрезъ него, се трупатъ планини отъ личенъ елементъ, които отчайватъ дѣйцятъ и компрометиратъ движението и идеалитъ, въ името на които то се ражда и расте. И ние си оставаме поклонници — различията да се изживяватъ въ недра на самото движение!

Но когато общата кауза е силно застрашана, когато тая кауза пропада и цѣло население се подхвърля на гибелъ, няма е позволено на дѣйцятъ да не си подадатъ ръка, да хвърлятъ було на миналото, да изтриятъ тежкитъ спомени на това минало и, ентусиазирани и мощни, да заработятъ само и единствено за доброто, за успѣхитъ на движението, на което тѣ претендиратъ да служатъ, да бждатъ негови носители?

Така погледнахме ние на искреножелание на нашия комитетъ — да се обедини съ централния народенъ добруджански съвѣтъ въ Варна. Последниятъ възприе обединителния протоколъ, които му се поднесоха до рѣшението на събора. Той се убѣди, че е спасителенъ за бждещето на скъпата родна земя, която повече отъ всякога днесъ се плакне въ кръвъ, сълзи и проклятия.

Нашитъ рѣци сж хванати, нашата мисълъ е обединена, нашето дѣло е на правъ пътъ. Нека си дадемъ кѣйтва, че до като то не триумфира, до като не видимъ Добруджа свободна и независима, ние не ще прѣстанемъ да бждемъ честни и самоотвержени борци, които сж дали и даватъ всичко за най-великия идеалъ на човѣчеството — разкъсване веригитъ на робството и изграждане величавото здание на мира, споконствително, свободата и напредъка на окованата и изнемогваща днесъ татковина.

Първото заседание на Лигата на Народитъ.

„Ендепанданъ“ съобщава, че вече окончателно е била избрана *Женева* за сѣдалище на *Лигата на народитъ*, въпрѣки протеститъ на Белгия за Брюкселъ. Първото заседание ще се състои *въ Вашингтонъ* на 10 декември. Това ще бжде едно събитие, каквото човѣчеството никога не помни: всички народи по земята ще изпратятъ своитъ прѣдставители да рѣшаватъ общо сѣдбинитъ на човѣчеството. Вървзгъ, че г. Уилсонъ ще може да прѣдседателствува първото заседание. Въ това заседание ще бждатъ разгледани много и твърди важни въпроси и рѣшения, които сж бил взети на бърже съ затворени очи отъ Конференцията... Въ Лигата сж прѣдставени и шестъ отъ неутралнитъ държави. Второто заседание на Лигата ще се състои въ Стокхолмъ.

Меншествата.

„Трибунъ де Лозанъ“ като пише за покровителството на меншествата, между другото казва:

„Ромжнскитъ и югославянскитъ делегати не искатъ да допуснатъ наредбитъ на договора, съ които се осигурява покровителството на *етническитъ малцинства*, понеже имъ се виждатъ като агентатъ противъ тѣхния държавенъ суверенитетъ. Обаче, нравитъ сж сурови въ тази частъ на Европа. Ако парижката конференция, неспособна да прѣмахне иредентизма, само го измѣсти и прѣдаде националиститъ въ жертва на пришевкитъ на новитъ имъ господари, тя би заслужила твърди справедливи укори“.

Ромжно-сръбско сближение.

Новото ромжнско правителство е дало инструкции на своя прѣдставителъ въ Бѣлградъ да направи всичко възможно за развиване приятелскитъ отношение между двѣтъ държави. (Ендепанданъ).

Английското обществено мнѣние за България.

The Daily News отъ 20 септември пише: „При сключването на миръ съ България трѣбваше да се избира между два принципа напълно противоположни: или рѣшенията да сж съгласни съ етническиятъ принципъ или да се възнаградятъ съюзницитъ и да се накажатъ неприятелитъ. За да се разрѣши правилно балканския въпросъ, трѣбваше на България да се дадатъ територии, които въ 1914 г. принадлежеха на Сърбия и Ромжния. Мжнотнитъ при подобно рѣшение сж очевидни, ето защо не трѣбва да се очудваме, дѣто конференцията възприе по-лекия и примамливъ пътъ — да възнагради приятелитъ и накаже неприятелитъ, макаръ и това рѣшение да прѣдизвиква страхъ и съжаление.“

Опасността е очевидна за всички, които познаватъ историята на Балканитъ.

България загубва много икономически и етнически, обаче най-големъ ударъ и се нанася съ границитъ.

Тѣзи рѣшения вдъхватъ голѣмо безпокойство не само поради загубитъ на България, но и защото се прѣнебрегватъ принципитъ за самоопредѣление на народитъ. Тѣ сж постоянна опасностъ за бждещия миръ на Балканитъ.“

The New Statesman отъ 27 септември:

„Отъ рѣшенията по балканскитъ въпроси зависи не само благоденствието и сигурността на Сърбия, Гърция и България, но и много други въпроси. Българскитъ договори никому не харесва. Вселенскитъ диктатори въ Парижъ прѣнебрегнаха етническата правда и трѣгнаха по обичайния пътъ — наказание за неприятеля за смѣтка на съюзницитъ. Днесъ 14-ти точки на Уилсонъ сж една забравена доктрина. Ъсно е да се съжалява за станалото. Полезно е да видимъ какво ни готви бждещето.“

На Лигата на народитъ ще падне една голѣма отговорност да разрѣши мжнотнитъ и заплетени балкански въпроси. Дипломатитъ отъ старата школа сж свикнали да гледатъ на Балканитъ като на една клѣтка съ диви звѣрове, които се обезвѣдватъ или съ окови или като имъ се извадятъ зѣбнитъ. Тѣзи държавници, които се издигнаха надъ това схващане, слѣдваша една промѣнлива политика, която даваше възможностъ на турцитъ да иматъ първенство. Националистиятъ антигонизъмъ на заинтересуванитъ държави, най-големата язва на Балканитъ, помагаша на турцитъ. Сега, за единъ безпристрастенъ чужденецъ е невъзможно да се добере до точни статистики за области, където населението е смѣсено.

Напр., за Тракия Венизелесъ има претенции като за безспорна гръцка област, и Теодоровъ иска плебисцитъ. Днесъ западна Тракия е въ рѣцѣта на Лигата на народитъ, съ въроятностъ въ най-близко бждеще да бжде дадена на гърцитъ, или да бжде интернационализирана.

Въпросътъ за източна Тракия и Одринъ още не е разгледанъ. Гърция смѣта, че въ реда на нѣщата е и тая областъ да се даде ней. Въроятно Лигата на народитъ ще бжде принудена да вземе подъ своя юрисдикция. Голѣма частъ отъ Македония е българска, а що се отнася до Добруджа не може да има никакво съмнение, освѣнъ това, което съществува, ромжнитъ я владѣятъ и мжнотъ ще я върнатъ.

Има ли сѣрдства да се излѣзе отъ този лабиринтъ? Безспорно е, че Лигата на народитъ ще трѣбва да ги намѣри. Още по-безспорно е, че между друго, трѣбва да се задоволятъ законнитъ претенции на българитъ. Комитаджийскитъ движения цѣли 15 години ни доказваха, че българ-

скитъ амбиции не могатъ да се затворятъ и въ най-здравата крѣпостъ; тя ще бжде хвърлена въ въздуха. Ние не искаме да се поднови комитаджийството въ Македония.

Не знаемъ дали е възможно да се даде автономия на Македония. Днесъ прѣчката отъ страна на сѣрбитъ и гърцитъ ще бжде най-големъ. Освѣнъ това, на Балканитъ има много държавици, не е нужно още една.

Лигата на народитъ трѣбва да положи всички усилия, за да създаде федерация на Балканитъ, която бѣ на пътъ да се състави прѣзъ 1912—13 г. За щастие, както на Балканитъ, така и въ Америка и Европа, има достатъчно умни съвѣтници, за да приложатъ, веднажъ за винаги, тая идея на практика. До като дойде този моментъ, Лигата на народитъ е длъжна да пази агнето, което всеки иска да изяде. Правото на България за „коридоръ“ и пристанище на Бѣло море трѣбва най-бдително да се пази. Гърцитъ най-енергично и съ най-фантасматични доводи се противопоставя на тая комбинация и ще правятъ всичко възможно за да затруднятъ прилагането ѝ.

Въ заключение, нека ни бжде позволено да смѣсимъ малкото съ великото, и ние се надѣваме, че прѣзъ настѣпващата нова ера пропагандата, която донесе толкова врѣди на Балканитъ, ще отслабне, и че не ще стане нужда да се уповаватъ на славата на Стефанъ Душанъ, на византийскитъ императори или на други национални герои отъ тѣмното минало, за да доказватъ народността на една или друга етническа група.“

Изъ страданията на добруджанци.

с. Завѣтъ. Жестокоститъ, насилствитъ ршени отъ влашкитъ отъ денъ на денъ взиматъ ужасни размѣри. Отъ какъ вкопчиха отново милата ни родина въ жѣлзани сѣи нокти,

терорътъ надъ беззащитното българско и турско население е ужасенъ и непоносимъ. За жестокоститъ, на които е изложенъ невиния български елементъ въ Добруджа отъ 18.XII 1918 г. и за който елементъ не помислиха въ Версайската... има толкова да се пише, че надали ще сж достатъчни годинитъ на простосмъртния историкъ да довърши всичко. Олѣдъ като узнаха влашкитъ чокотски орѣдия, че сѣдбата на Добруджа е повѣрена въ тѣхнитъ рѣци, веднага разпратиха изъ всички села и градове части изъ влашка орда да тероризира, безчести и пѣди населението и настанява гладни и голи молдовани.

Влашката нация, въ лицето на своитъ управници, като започнете отъ генерала, та до последния пѣдъръ, сж се отдала на желанието — унищожаване българския елементъ въ Добруджа, отнимането му всякаква възможностъ на съществуване. Дали това ще постигнатъ заслѣпенитъ влашки водители, врѣмето ще покаже: Добруджа е нагледъ за влашитъ, алатна ябълка, но тя вътрѣ съдържа непозната на медицината отрова,

за цѣренето, на който никой съврѣмененъ лѣкаръ не ще се ангажира... Сѣлцитъ на наисомленитъ български момичета, млади жени; плачѣтъ на хиландитъ дѣца за пропаденитъ сп бащи далечъ отъ тѣхнитъ огнища и проклятието на немощни стари родители викатъ за защита само къмъ Всеведущия; тукъ на земята нѣма кой да чуе плача и риданията на справедливия,

К. Симеоновъ.

Положението

Камарата отложи заседанията си за 20 ноември след като при бюджетопроекта на трето четене. Голъми скандали се разиграха около него и около декларацията на правителството от обединени и тѣсни социалисти. Първият критикуваха правителството, че е дѣсничарско, следователно, немогат да го подкрепят, а вторият, винаги противници на карвото и да е правителство, изтъкнаха лозунги, съ реализирането на които би се унищожили съществувания държавен строй и би настъпила анархията, която докара погрома на Русия и Унгария. Скандалитѣ недоприемат нищо за българската кауза. Тѣ имаха само една цѣна: да причинимъ удоволствие на сърби, гърци и ромъни и да подхранимъ у тѣхъ още по-големи апетити за възможна плячка.

Отъ Парижъ се получи радиотелеграма, съ която се съобщава, че българския проекто-договоръ е вѣрженъ на 25 тог. Какво ще каже по него Конференцията, ние не знаемъ. Ако се сѣди, обаче, по досегашното държане на конференцията, ще излъже, че голъмото и неzasлужено наказание, което ни хвърли въ отчаяние, не ще бѣде смекчено.

Ние, обаче, все още вѣрваме на здравия разумъ на великитѣ сѣдници. Тѣ трѣба да се отърватъ отъ отровното влияние на заклетитѣ ни врагове — сѣбдитѣ и тогава ще се долови, че България заслужава по-специално внимание.

Автономията на рейнскитѣ земи.

Прѣдставители на всички политически партии, събрани въ Кьолнъ, редактираха една резолюция, която изпратили на Лигата на народитѣ за признаване на образуваната рейнска република.

Правата на новата република се основаватъ, както върху легалитѣ въ версайския миръ принципъ, които допускатъ народитѣ да разполагатъ съ себе си, така и върху необходимостта отъ по-тѣсно сътрудничество въ окупираниѣ области между населението и окупационнитѣ власти.

Резолюцията настоява за по-скорошно създаване на същинско прѣдставителство на рейнския народъ въз основа на публичното и тайногласуване. Най-силната партия — центърътъ — настоява за „независима и най-широка автономия“.

Въпросътъ, споредъ в. „Ню-Йоркъ Хералдъ“, че може да се рѣши, когато почне да се прилага версайския договоръ и то ще бѣде следъ одобрието му отъ съединенитѣ държави, тъй като безъ тѣхното одобрието не може да има въ страната нито цивилизи, нито военни власти.

Спогодбата за рейнскитѣ земи поставя, тази територия следъ примирението да се окупира и управлява отъ съюзническа администрация на чело съ комисия отъ по единъ прѣдставител на Франция, Англия, Белгия и Съединенитѣ държави. Последната държава, обаче, още не е назначила свой прѣдставител и положението е особено деликатно, понеже прѣдстои прилагане на договорни постановления. Назначенитѣ трима комисари не искатъ да поематъ отговорностъ безъ американския. Въпросътъ ще се рѣши тѣзи дни.

Мирътъ съ България.

Гласъ отъ неутрална страна.

Швейцарското списание „Сюис Ориентъ“, като се спира върху договора за миръ съ България, между другото, пише: „Една страна, която очуди свѣта, днесъ бива наказана, задѣто се мъчеше да постигне националното си обединение чрезъ прибирането на своитѣ прѣснати синове отъ Добруджа и Македония. Тия, които днесъ я наказватъ — подчертаваме особено тоя терминъ „наказватъ“ — не сѣ ли сѣднитѣ, които прокламираха и осветиха въ разни международни и дипломатически актове, както и съ 14-тѣ точки на Уиксонъ, правото на всѣки народъ да прѣсѣдѣва националния си блѣтъ по законни пѣтица? Нѣма ли морална хубостъ въ усилията за освобождение отъ чуждо иго на стотини хиляди сънародници, които страдатъ подъ жестока властъ? Въ българскитѣ военни усилия все остава нѣщо възвишено. Това бѣше признато недвусмислено отъ съюзницитѣ прѣвъ 1912 г.“

Турция прѣживява най-големия кризисъ въ историята си. Ала всички признаци говорятъ, че тя ще се изпълне отъ него. Споровѣтъ за турската плячка между съюзницитѣ сѣ голѣми.

Тѣй се обяснява чудноватия фактъ, че меродавната френска и английска преса начело съ „Тапъ“ и „Таймсъ“ напоследѣтъ почна горѣщо да защитава турската независимостъ, запазване цѣлостта на Турция. Тѣй се обяснява и тревегата у грѣцкитѣ политически кръгове отъ запазване Турция и следователно, отъ убиване грѣцката мегаломания за велика Еллада.

Днесъ печатимъ протеста на ромънската социалистическа партия противъ отворителното управление на чокѣйската олигархия. По-рано дадохме протеста на Французката лига за човѣшкитѣ права срѣщу тероръ на Ромъния противъ меншенствата, специално противъ еврейството. Европа и Америка, значи, всичко знаятъ. Тѣ, обаче, си правятъ оглушки. Какъ иначе ще си обяснимъ положението, че за Добруджа или никакъ, или инцидентно се споменува въ европейския и американски печатъ? А тамъ расипията, терора, убийствата и грабежитѣ сѣ система. И въпрѣки всичко, въпрѣки изгонването на ромънитѣ отъ Унгария, като невъможна окупационна властъ, въпрѣки и блокадата надъ Ромъния, тя още се третира като „съюзница“. Двадесетиятъ вѣкъ мѣчно смисла всичко, на което сме свидѣтели.

При започването на сегашната война, най-добритѣ прѣдставители на българското общество мѣхне си останали миролюбиви и антантофили. Тѣ никога не считиха съюзницѣ сили за неприятелки на България. Тѣ бѣха противъ всѣка империалистическа акция и всѣка анекционистическа авантюра. Тѣ мечтаеха само за освобождението на поробенитѣ си сънародници.

Само по една случайностъ, българската армия, по онова врѣме, се намѣри отгътъ барикадата и присѣдинена къмъ групата, която трѣбваше да бѣде смазана. България се намѣри на другата страна, защото по онова врѣме и се отказваше това, което понастоящемъ се счита за най-висшъ моралъ въ политическия животъ на единъ народъ. България бива наказвана, защото е между побѣденитѣ и тоя миръ, макаръ и миръ на правото и справедливостта, свършва, както всѣчки други, когато на побѣденитѣ се е казвало: Vae victis!

Софийското правителство си призна лоялно грѣшкитѣ. Цѣкъ и кое правителство не е извършило грѣшки презъ тази война?

За насъ, се казва въ заключителната частъ на статията, мирътъ на Нюйи е купецъ миръ. Той не е миръ на справедливостта, както се обѣщаваше да бѣде; мирътъ, който ще заличи злопаметността и ще обближи до вчера враждуващитѣ братя. Въ момента, когато сѣдбата на петъ милиона души се поставя на карта, ние издигаме тържествено гласъ на протестъ противъ флагрантното нарушение на принципитѣ на правото и справедливостта. Апелираме къмъ съвѣстѣта на всѣки честенъ човѣкъ да ни съдѣйствува за поправянето на това несправдливо насилническо дѣло.

Политиката на ромънската олигархия.

Прѣдставителитѣ на социалистическото работничество отъ старитѣ прѣдѣли на Ромъния, Ардѣлъ, Банатъ и Буковина единодушно, съ 148,500 гласа сѣ рѣшили да не взиматъ участие въ общитѣ избори и сѣ приели следъващата резолюция:

„Ромънската олигархия, прѣдставена особено отъ либералната партия, прѣсѣдѣва замѣняването на парламента съ една диктатура, която, подъ опеката на една камара, съставена отъ орѣдѣния и цѣлномощницитѣ ѣ, да заблуждава демокрацитѣ отвънъ и да държи подъ иго населението отвътрѣ.“

Либералната партия, владѣтелка на всѣчки голѣми банкови и индустриални прѣдприятия, жадна за ромънскитѣ подпочвени богатства, е стѣмчила, за да се ебизува единъ парламентъ отъ свои хора, декрети-закопи, съ които ограничава правата на народноститѣ. прѣмхва пропор-

ционалното прѣдставителство въ Трансилвания и Буковина и така си е наредила изборнитѣ участъци, че да се едобие съ абсолютни болшинства.

Все за сѣщата цѣль сѣ изчеркнати отъ списѣцитѣ стотини хиляди избиратели, държатъ се подъ орѣжие и въ затворитѣ други стотини хиляди.

Не се даватъ избирателни книжки и на правоимущитѣ; усилени сѣ, съ голѣма строгостъ, цензурата, обсадното положение и силата на военно-полевитѣ сѣдпища. Иноценнирватъ се процесѣ, арестуватъ се и изпращатъ на фронта социалистическитѣ кандидати. Правятъ се прѣчки на събранията и една желѣзна завѣса е поставена, за да се прѣдотврати проникването на напѣтитѣ идеи въ вѣтрѣшността на селата.

И за да се турпъ вѣнецъ надъ всѣчки тѣзи беззакония и за да се осигури окончателно тѣхното владѣчество, либералитѣ сѣ подарили на отчаянитѣ маси едно правителство отъ военни, което съ силата на цѣковѣтъ да изпраща на уринитѣ избирателитѣ отъ села и градове.

Задружно съ вѣковнитѣ вѣждедения на селенитѣ, да се освободятъ отъ икономическо робство и съ неизмѣната имъ воля за политическо освобождение, — ромънскиятъ пролетариатъ ще се бори за незабавенъ миръ съ всѣчки народи, демократизация, сваляне на военния режимъ съ всѣкитѣ му подпори: цензурата, военното положение и военно-полевитѣ сѣдпища и свикването на единъ свободно избранъ парламентъ, който да може да стѣмки новата конституция съобразно нуждитѣ на народитѣ и изискванията на врѣмето.

Внѣшна хроника

— Г. Лео Фойеръ бившъ парижки депутатъ, пише въ „Ла Верите“ отъ 15 м. м. следното:

„Сладкитѣ сърби и ромъни на 10 септември не подписаха договора съ Австрия, който имъ приготвиха благосклонно тѣхнитѣ милѣ велики съюзници. Фактъ, много важенъ и смѣшитъ, особено по се отнася до Сърбия, като си припомнимъ, че сръбско-австрийскитѣ конфликти създаде войната. Именно, за да се защитатъ поданицитѣ на кралъ Петръ, се лѣ обилно крѣвѣта на френския народъ. Този договоръ бѣ първата цѣль на войната. Единъ съюзници го редактиратъ, други го отхвърлятъ. Тръгвателно братство по орѣжие! Полша и Чехословакия приеха клаузитѣ за малцинствата, а сърбатѣ и ромънитѣ — не. Поуката, която можемъ да извлѣчемъ отъ тоя фактъ е, че най-големитѣ жертви се отплащатъ съ черна непризнателностъ и солидарността, създадена по бойнитѣ полотѣ, е нѣщо нетрайно. Най-послѣ тоя фактъ е най-силното опровержение, че водената война била война за правото.“

Авторътъ се възмущава, задѣто сърби и ромъни, които до войната бѣха потиснати подъ австро-унгарско иго и крѣвѣха до небето за правата на националнитѣ малцинства, днесъ се обявяватъ противъ това право. Тѣ сѣ противъ едно задѣлжение на човѣществото да не се останатъ малцинствата безъ покровителство, тѣ сѣ противъ едно право, което прѣставя международенъ интересъ и върху което се упражнява юрисдикцията на Лигата на народитѣ. Авторътъ следъ това пронизура „Тапъ“, който не иска да протестира противъ сръбско-ромънския отказъ да приематъ клаузитѣ за малцинствата и който бѣ „за войната на правото“, а днесъ е „за мирътъ на побѣдата“.

Изъ печатъ

„ЗЕМЛЕДѢЛСКО ЗНАМЕ“ (бр. ни дава уводнѣ статия противъ [и] ментарната дѣйностъ на тѣсни и шир

„Онова, което най-много вѣбсѣла, отъ широки и тѣсни, то е смѣлата и народосителна дѣйностъ, която Земледѣлски Сѣюзъ почна. Дирек. на прѣхраната, ято най-силно притѣскаше селското население е вече почти прѣмхана. Мѣрки които се взематъ противъ прѣмхана на експотията: уреждането на жилищъ въпросъ, прѣмхването на спекулации снабдяването на безимотното и малонотото селско население съ земи и пр., веко това сѣ нѣща, които създаватъ условия за Земледѣлския Сѣюзъ да крѣпне и развива, но и тѣ троятъ и вѣбсѣватъ роки и тѣсни.“

Ала крѣсѣцитѣ на алармажитѣ имъ стойностъ само като крѣсѣци. Напитѣла, обаче, сѣ които даватъ дѣйствително реално за народа и тоя добръ цѣтова. Дѣлата сѣ, които ни издигаха най-високото стѣпало на политическия животъ тѣ сѣ, които ще творятъ и за бѣдаще нашата мощъ.“

ХРОНИКА

— ВАЖНО ЗА БЕЗРАБОТНИ ДОБРУДЖАНЦИ. Каменовъгленат мина „Принцъ Борисъ“ при гар Плачковци дири 200 души работници, прѣдпочита добруджанци. Условията на работата сѣ като тия въ държавната мина Перникъ. На работницитѣ се отпуска войничка дажба, освѣтление, отопление, квартира. — Заплатитѣ вариратъ отъ 10—40 лв. на день. Интересующитѣ да се отнесатъ до дружествъ „Добруджа“ Русе, ул. Коледница.

— Министъръ-прѣседателътъ г-нъ Стамболийски е повиканъ да замине за Парижъ. Цѣльта е двояка: да подпомогне за омекотяване условията на мира и да подпише последния.

— Сумитѣ, съ които комитетъ разполагаше за подпомагане бѣжанцитѣ е изчерпана. Ние правимъ горѣщъ апелъ къмъ състоятелнитѣ хора да се притекатъ на помощъ Бѣжанецѣтъ заслужава внимание то на добритѣ сърдца.

— Върховниятъ Добруджански Комитетъ констатира съ радостъ прѣдстоящото обединение на двѣтѣ организации. На 21 идущия ще се състои въ столицата великъ добруджански съборъ, който ще се занимае съ всѣчки въпроси, които новото врѣме, новитѣ пужди наложиха на родната сѣкѣ кауза.

— За добруджанскитѣ бѣжанци. Министерството на земледѣлното е наредило да се окаава прѣдпочитание на добруджанскитѣ бѣжанци при назначението на персоналъ по вѣдомството на министерството.

— Поправка. Въ миналия брой ректорътъ ни е допусналъ една съществена грѣшка: въ III отдѣлъ на полжемието редъ 6 отъ горѣ на долу да се четѣ вмѣсто специалности — спекуланти.

Акц. Дружество печатница „Добруджа“ ул. Алабинска 16 — Офисъ, Телефонъ 1168

Съобщение на Върховния Добруджански Комитетъ и на Централния Добруджански Народенъ Съвѣтъ.

Върховниятъ Добруджански Комитетъ и Централниятъ Добруджански Народенъ Съвѣтъ свикватъ великъ добруджански съборъ, който ще се състои въ София на 21 ноември т. г., при следния дневенъ редъ:

- 1) Отчети за досегашната дѣйностъ на Върховния Добруджански Комитетъ и Централния Добруджански Народенъ Съвѣтъ;
- 2) Приемане оставнитѣ и освобождаване отъ отговорностъ на двѣтѣ управителни тѣла;
- 3) Прѣцѣпка на новитѣ политически условия около Добруджанския въпросъ и съобразно съ тѣхъ начертяване на ново програма за дѣйствие и
- 4) Изборъ на едно върховно управително тѣло и контролни комисия.

Върховниятъ Добруджански Комитетъ, упълномощенъ отъ Централ. Добруджански Народенъ Съвѣтъ е отправилъ вече, отъ своѣ име и отъ името на Съвѣтъ окръжно до всѣчки организации, да свикатъ членоветѣ си на събрание и избератъ делегати за великия добруджански съборъ.